

במעמקי

מיפרץ

אילת

נתגלה

אוצר

מדהים:

צלופחים

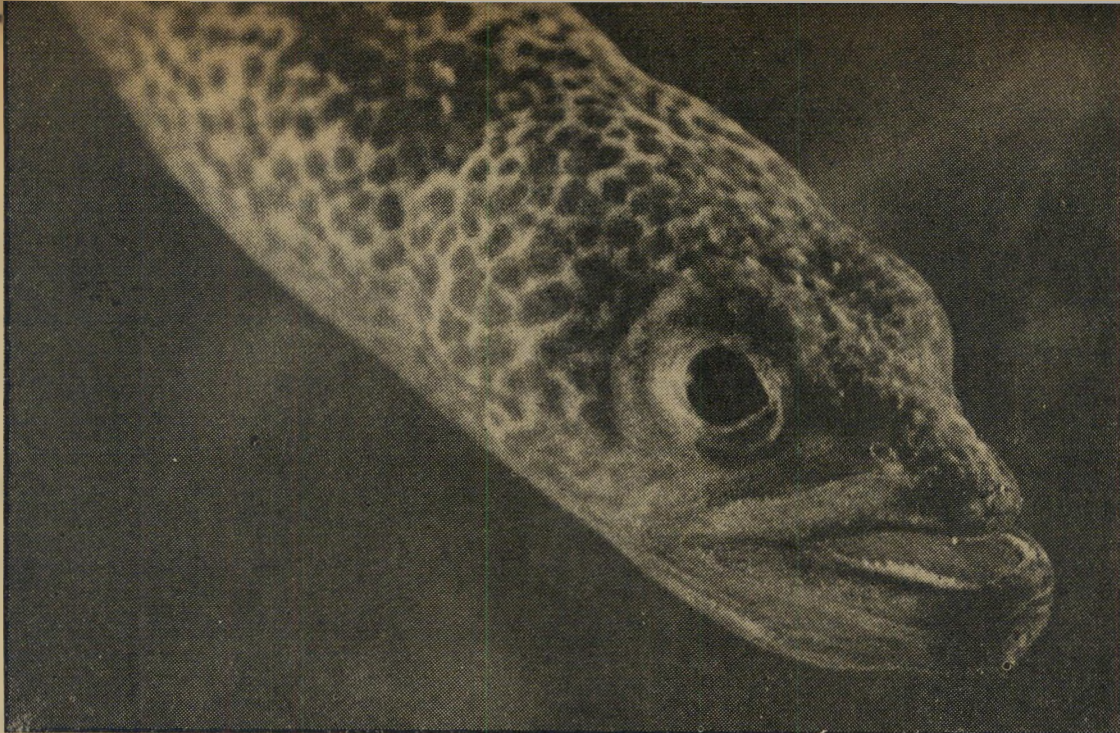
הצומחים

בקרע

כמו

פרחים

בגינה

הפרחים החיים

אחר שהישראלים הצליחו ל- השלים כמעט לגמרי את הרס גני האלמוגים שבחופי אילת — באה אמריקאית עם המון ידע בנושא התתימי, וגילתה שיש עוד כמה אוצרות, אותם אפשר לחסל בעזרת נפט, סולר, או סתם אשפה פיקניקית.

דוקטור יוג'יני קלארק, מומחית לזואור לוגיה ימית באוניברסיטת מארילנד, הגיעה לראשונה לאילת ב'64. המטרה — אותם גנים מיסתוריים, נדירים, אשר הצמחים הפורחים בהם — הינם יצורים חיים: באלופסות של עשרות ולעיתים מאות מטרים, הם עולים מקרקעית-הים החולית, ומשחרים לטרף. למעיינים בסיפרי הי זואולוגיה של הדוקטורית הם מוכרים כ- בורגזיה סילנרי — צלופחי-גנים, בעברית פשוטה. לא מאלה החשמליים המכאיבים. מאותה מישפחה, אבל בלתי מזיקים. לתדהמתה של הדוקטור, נתגלו לאורך חופי סיני 16 גנים פורחים של הדג המשונה — מיספר המקביל כמעט ל-

זהו ריקוד חיזור: צלופח הזנר כורך עצמו סביב רעייתו

מיספר של גנים דומים שנתגלו בעולם. בעזרת בעלה, איגור קלטצקו, צלם תתימי, וצוות עוזרים מתלמידיה באוניברסיטה, צללה קלארק משך כל קייץ '71, וחקרה שניים מהגדולים בגנייה-צלופחיים שגילתה.

שניהם בקירבת אילת. האחד ליד מועדון הצלילה אקוה-ספורט של וילי הלפרט, השני כקילומטר וחצי דרומה משם, סמוך למעבדה הימית-ביולוגית של האוניברסיטה העברית.

„את העבודה היינו מתחילים לפנות בוקר, מספרת הדוקטור קלארק, במאר שפירסמה בירחון האמריקאי נשיונל ג'יאוגרפיק, היינו יוצאים בצלילה לפני שעלה השחר, כשבתחילת הדרך אנו מאירים את אפילת המעמקים בורקורים. היא ממשיכה ומתארת צלילת-מחקר לי כיוון גן מיספר 2, זה שליד המעבדה הימית: „מרחוק, באור הראשון, אנחנו רואים אליפסה ענקית בקוטר של כ-200 מטר שמתוכה מזדקרים למעלה מאלף ראשים מתנועעים.